

ХАНС КРИСТИАН АНДЕРСЕН МЪНИЧКИ ЗЕЛЕНИЧКИ

Превод от датски: Светослав Минков, —

chitanka.info

Пред прозореца растеше розов храст. Доскоро той беше свеж и покрит с цветове, но сега залиня и имаше плачевен вид. Изглеждаше, че се измъчва от нещо.

Дойдоха му и квартиранти, които започнаха да го ядат, макар че тия квартиранти бяха много почитени и носеха дори зелени мундири.

Заприказвах с одного от тях. От деня на раждането му бяха минали едва три дни, ала въпреки туй той беше вече пралядо. И знаеш ли какво ми разказа той? Разправи ми за себе си и за другите квартиранти и всичко, което ми каза, беше съвсем вярно.

— Ние сме най-забележителни от всички същества земята. Щом времето се затопли, раждат ни се деца, през лятото празнуваме нашите сватби, а към есен снасяме яйца там, дето ще е топло и приятно на децата ни. Най-мъдрото същество, мравката, към която ние храним голямо уважение, ни изучава и ни цени твърде високо. Тя не ни изяжда веднага, но събира яйцата ни, пренася ги в долния етаж на мравуняка и ги трупа едно до друго в редици. Всеки ден от яйцата се излюпва по едно живо същество. След това мравките ни затварят в кошарки, притискат ни задните крака и ни доят дотогава, докато ние умрем. Туй е много приятно! Мравките са ни дали най-прекрасното име — те ни наричат свои „милички дойни кравички“. Всички животни, които притежават ума на мравките, ни наричат със същото име, само човекът не прави това и туй за нас е толкова обидно, че не може дори да се опише. Не можете ли вие да напишете нещо в наша полза и да вразумите хората? Та те ни гледат съвсем презрително и не могат да ни простят, ако ние изядем някой розов лист, и то в същото време, когато те изяждат всички живи същества и дори всичко, което зеленее или има зелен цвят. Те ни дават най-презрителното, най-гнусното име на света — аз дори не се решавам да го изговоря, толкова мръсно е то. У-у-у, червата ми се обръщат, само като си опомня това име! Не мога да го произнасям, когато нося мундир, а аз съм винаги в мундир.

Родих се на листа на розовия храст. Аз и целият наш полк живеем от тоя храст, но това е голяма чест за храста, защото ние принадлежим към най-отбраното общество. Хората ни убиват със сапунена вода, а тя е най-ужасното питие. Става ми лошо, като усетя миризмата й. Ужасно нещо е да бъдеш измит, когато си се родил на белия свят такъв, че нямаш нужда от миене!

О, човече! Ти, който ме гледаш със строгите си очи, напомнящи сапунена вода, помисли за мястото, което ние заемаме в природата, помисли за нашето мъдро устройство, благодарение на което ние можем да снасяме яйца и да раждаме живи деца! Та нали и ние изпълняваме завета на природата: „Плодете се и се размножавайте!“.

Ние се раждаме по розите и умираме върху розите. Целият наш живот е изпълнен с най-чиста поезия. Не позволявай да тежи над нас това ужасно име, което ти смяташ за най-отвратително на земята, името... Не, аз не мога да го изговоря! Наричай ни по-добре дойни кравички на мравките, обитатели на розовия храст, наричай ни най-сетне „мънички зеленички“...

И аз, човекът, стоях и гледах розовия храст и мъничките зеленички същества, чието име също не ще кажа, защото не искам да оскърбявам повече обитателите на жилището на най-чистата поезия, членовете на великото семейство, които снасят яйца с живи деца. Сапунената вода, с която исках да измия мъничките зеленички същества, по-добре да превърна в пяна и да започна да пускам от нея сапунени мехури. Аз ще се радвам на цветовете на дъгата върху летящите мехури — във всеки от тях може би ще намеря някоя приказка.

Ала ето, един от сапунените мехури се наду повече от другите и заигра с най-ослепителни багри. В долната му част аз видях една бяла точка, подобна на голям сребрист бисер. Мехурът се заклати насам-натам, сетне се издигна нагоре, литна към вратата, удари се о нея и се пукна. В същия миг вратата се разтвори и на прага се показа самата царица на приказките.

Нека сега тя ти разкаже приказка за... не, не ще кажа името — приказка за мъничките зеленички...

— За листните въшки! — каза царицата на приказките. — Всяко нещо трябва да се нарича с истинското му име и макар това да не е удобно винаги, в приказките то винаги се позволява.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.